

en ung voldsmand, der står til en lidt kortere straf, i stedet for skulle kunne afsone i weekenden netop for ikke at afbryde et uddannelsesforløb, for ikke at afbryde en læreplads. Det forslag vil vi gerne genfremsætte.

Så er der flere, der har nævnt spørgsmålet om minimumsstraf. Og det er jo rigtigt, som det er sagt af hr. Peter Skaarup, at der har været forskellig opfattelse mellem de to partier V og K og såmænd også indbyrdes i partierne.

Jeg kan for mit personlige vedkommende sige: Når jeg er betænkelig ved minimumsstraf, skyldes det såmænd noget så jordnært som min egen erfaring. Jeg har som anklager ved landsretten i nævningeting stået med frifindelser, fordi der var tale om minimumsstraf.

Som systemet er indrettet i dag, er det sådan, at ikke mindst nævninge, hvis de synes, at deres ja til et skyldsspørgsmål medfører en forhøjet straf, de slet ikke kan overskue, fordi der er en minimumsstraf, så vælger, som fru Elisabeth Arnold også var inde på det, en anden bestemmelse eller en regulær frifindelse, hvis der ikke er andre muligheder. Det må undgås, og det er altså så begrundelsen for, at forslaget er landet, som det er i dag.

Et af de spørgsmål, der har været diskuteret, er menneskesmugling. Jeg forstår ikke helt justitsministeren. Jeg synes, det havde været flot, hvis justitsministeren rent ud havde sagt: Jeg er vendt på en tallerken. For det ved vi andre jo at justitsministeren er. Justitsministeren blev jo afæsket svar i efteråret i forbindelse med diskussionerne fra de forskellige lande om, hvor strafferammen for menneskesmugling skulle ligge, og jeg har omhyggeligt spurgt og fik det svar, at justitsministeren ville ikke gå med til, at strafferammerne skulle forhøjes.

Ud fra den diskussion, der var i Europa på det tidspunkt, foreslog vi en forhøjet strafferamme på 8 år. Jeg har nu hørt, justitsministeren har været ude i dagspressen og nævnt 6 år, og det er klart, at det vil vi da gerne forhandle om. Det, der er det afgørende for forslagsstillerne, er, at Danmark vil ikke være noget eldorado for menneskesmuglere.

Så bekymrer det mig faktisk, og det undrer mig, at der egentlig ikke er nogen ordførere, der har sagt, at den sag i Dover med så mange døde flygtninge skal give anledning til lovændringer herhjemme.

Sandheden er jo, at vi har ikke nogen bestemmelser i dag, der tager højde for at give en straf, der passer. Det er begrundelsen for, at vi hævdede

den paragraf, der hedder 252, om forsættelig fareforvoldelse, sådan at den kombineret med en forhøjet straf for menneskesmugling virkelig kan give noget.

For jeg tror, mange danskere vil synes, at det er langt værre end et enkelt affektdrab, at man for vindings skyld organiserer, låser masser af mennesker inde, hvor man ubønhørligt ved, at risikoen for, at de dør af kvælning, 60, 70, 80 mennesker, er enormt stor. Det er der ikke taget højde for i den danske straffelov; vi synes, det er på tide, at den kommer op i omdrejninger.

Vi er selvfølgelig tilfredse med, at justitsministeren har bedt Rigsadvokaten om at se på, om der er sager, der skal indbringes for Højesteret. Man må bare sige, at det kunne jo have været gjort for længst, men det er da udmærket; jeg tror bare ikke, det giver de store ændringer.

Det er klart, at det kniber også med ressourcerne hos anklagemyndigheden, men en af de ting, der skal til for hele tiden at afprøve retstilstanden, er naturligvis, at Rigsadvokaten ser sagerne igennem og får indbragt mere principielle sager for Højesteret. Det er vi selvfølgelig ikke uenige i.

Fru Anne Bastrup var inde på at nævne en undersøgelse, der blev offentliggjort i går, om recidiv. Jeg ved ikke, om det er fru Anne Bastrup's ramme alvor, at man ud af den undersøgelse skulle kunne læse, at bare man lader være at putte folk i fængsel, så bliver de mindre kriminelle. Det vil jeg godt advare stærkt imod.

Det er jo ikke tilfældigt, at fængselsdirektør Rentzmann tidligere har advaret imod, at man udnævner alle mulige til samfundstjeneste, for så vil statistikken jo blive ringere; så vil det ikke blive en successanktion mere. Det er jo heller ikke tilfældigt, at vicedirektør Esdorf i går også advarede mod en sådan forståelse af undersøgelsen. Det må jeg også tage afstand fra; det er at blande æbler og pærer sammen.

Hr. Peter Skaarup var også inde på, at der manglede nogle ting i forslaget, f.eks. bevisregler for det, han kalder kollektive forbrydelser. Jeg vil godt sige, at det her er et forslag, der med vilje er skåret helt til. Det var afgørende for forslagsstillerne, at vi kunne fremsætte et egentligt lovforslag, der alene indeholder spørgsmålet om strafferammer.

Vi var naturligvis klar over, at der ville blive kritik af teknikken alligevel, men vi kunne i hvert fald afvise, at det kunne være en saglig og en rimelig kritik. Derfor har vi nøjedes med forhøjelse af strafferammerne, og derfor har vi hel-